

ת"פ 2772/01/14 - מדינת ישראל נגד ר-ר ב ש ס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

02 בדצמבר 2014

ת"פ 2772-01-14 מדינת ישראל נ' ס

לפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

מדינת ישראל

המאשימה:

על-ידי בא-כוחה - עו"ד ארז ריכטנברג

נגד

ר-ר ב ש ס

הנאשמים:

על-ידי בא-כוחו - עו"ד משה סוחמי

גזר-דין

פתח דבר

א.

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות נשוא כתב-האישום המתוקן בשנית (להלן: "**כתב-האישום**"): קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והסעה שלא כדין - עבירות לפי סעיפים 499(א)(1), 413ב, 332(2) **לחוק העונשין-התשל"ז** (להלן: "**חוק העונשין**"); וסעיף 12(א)(ג)(1) **לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952** (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

2. על-פי עובדות כתב-האישום בו הודה הנאשם, הוא קָשֶׁר קָשֶׁר עם אחרים, לאחר תאריך 29.10.2013 לגנוב קטנועים, ולצורך כך סיפק לאחרים רכב מסוג 'שברולט סוואנה' המצוי בבעלותו (להלן: "**רכב הסוואנה**").

בתאריך 25.12.2013 בשעה 23:30 נסע מאן-דהוא, שזהותו אינה ידועה, באמצעות רכב הסוואנה לרחוב רות בתל-אביב, ניגש לקטנוע שחנה ברחוב, העמיס אותו על רכב הסוואנה ונסע למקום בו המתין לו הנאשם.

באותה עת הנאשם שכר מחברת "אווים" רכב 'יונדאי' ורשם אותו על-שם אימו (להלן: "**רכב היונדאי**"), ונהג בו כשהוא מסיע אחר לרחוב אלנבי בתל-אביב. במהלך הנסיעה קבע האחר עם שוהה שלא כדין בישראל - ראיד דיריה (להלן: "**ראיד**"), כי הנאשם יאסוף אותו ברכב היונדאי במטרה להחזירו לביתו שבשכם. הנאשם אסף את ראיד, ומשהגיע לרחוב ברכה בתל-אביב, החנה את היונדאי בסמוך לרכב הסוואנה.

בסמוך לאחר מכן הגיעו שוטרים למקום, והנאשם, ראיד והאחרים, נמלטו מהמקום לעבר רכב היונדאי, הנאשם נהג בו והחל בנסיעה לכיוון גבעתיים כשהוא נוסע במהירות גבוהה לכיוון צומת כצלסון פינת עליית הנוער, וחצה אותו כשאור אדום ברמזור לכיוון נסיעתו. הנאשם חלף על-פני שני קטנועים שביקשו לנסוע שמאלה ושהרמזור בכיוון נסיעתם היה ירוק, ואחד מרכבי הקטנוע כמעט איבד שליטה על קטנועו. הנאשם המשיך בנסיעתו המהירה, ובהמשך החנה את רכבו בחניה פרטית, והוא וראיד נמלטו מהמקום במונית.

3. הנאשם ביקש לצרף תיק שהיה תלוי ועומד נגדו בבית-משפט השלום בתל-אביב - יפו (ת"פ 30906-02-14), במסגרתו הודה בביצוע עבירות של גניבת רכב וקשירת קשר לביצוע פשע - עבירות לפי סעיפים 413ב. ו-499א(1) לחוק העונשין.

4. מעובדות כתב-האישום שצירף עולה, כי בתאריך 12.11.2013 שכר הנאשם רכב מסוג 'קאיה פורטה' מחברת "אוויס" (להלן: "רכב הקאיה"), וכחודש לאחר מכן שב למשרדי החברה והחליפו ברכב מסוג 'יונדאי'.

בתאריך 19.12.2013 גנב הנאשם בצוותא יחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה, את רכב הקאיה מחניה פרטית בביתו של שוכר הרכב אחריו מחברת "אוויס".

ב. הסדר טיעון

5. בא-כוח המאשימה הגיע להסדר טיעון עם הנאשם ובא-כוחו רק בעניין התיק המקורי שבפני מותב זה, במסגרתו עתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה בת 3 שנים, וכן מאסר מותנה, הן בשל העבירות בהן הורשע והן בשל עבירות של הכשלת שוטר והטרדת עד.

באשר לתיק שצורף, טענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

ג. תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם רווק בן 28, המתגורר עם משפחתו, נעדר עבר פלילי, שאובחן בילדותו כמי שסובל מהפרעות קשב וריכוז, שגרמו לו לקשיים תפקודיים משמעותיים הן במישור הלימודי בבית-הספר והן במישור ההתנהגותי.

הנאשם מוכר לשירות המבחן מאיבחון קודם, לאחר שנעצר בגיל 17 בגין שימוש בסמים מסוג גראס. במהלך שירותו הצבאי הוא עמד לדין בגין בעיות משמעת, ומלוחם בחטיבת גולני עבר לשרת בתפקיד מפקדה.

בסמוך לתום שירותו הצבאי ביקש לשוב ולשרת כלוחם קרבי, ובמהלך שנת שירותו האחרונה היה מעורב באירוע צבאי טראומתי (להלן: "האירוע"), בגינו אובחן בהמשך כמי שסובל מהפרעה פוסט טראומתית כרונית בעוצמה בינונית-קשה, ושולב ב"יחידה לטיפול בתגובות קרב".

מסיכום של הפסיכיאטר שטיפל בו באותה עת עלה כי הנאשם לא הגיע לטיפול באופן סדיר, ואף לא התמיד בנטילת הטיפול התרופתי. הטיפול הסתיים ללא כל שינוי במצבו הנפשי.

הנאשם מסר לקצינת המבחן, כי במהלך שלושת החודשים האחרונים הוא פנה לקבלת טיפול באופן פרטי, אולם לא הוצגו בפני קצינת המבחן אישורים לכך, והוא סירב לחתום על טופס ויתור סודיות.

7. בהתייחסו לעבירות נשוא כתב-האישום בפני קצינת המבחן, נטל הנאשם אחריות חלקית בלבד. הכחיש כי היה מעורב בגניבת הקטנוע, וטען כי לא היה מודע לעובדה שראיד הינו שוהה שלא כדין בישראל. עוד ציין, כי הרקע לביצוע העבירות היה חוב כספי שהוא חב בשוק האפור בגין הלוואה שנטל לאחר שפוטר ממקום עבודתו.

בבירור בבית-המשפט חזר בא-כוח הנאשם ואישר את הודאת מרשו במיוחס לו, בציינו כי העובדה שהנאשם לא ידע שמדובר בשוהה שלא כדין מוסכמת גם על התביעה, אך אין בה כדי לשנות את הקביעה בדבר קיום העבירה, וזאת נוכח הוראת סעיף 12א(ד) לחוק הכניסה לישראל, המתייחסת לנטל הראיה שהייתה מוטלת על הנאשם לבדוק מסמכיו של התושב הזר.

8. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות על מצבו ולפעול לשינוי אורחות חייו, באשר לשיטתו, לסימפטומים הפוסט טראומטיים השפעה דומיננטית על התנהגותו. יחד עם זאת, ציינה קצינת המבחן כי לנאשם הייתה מעורבות בפליליים עובר לשירותו הצבאי.

להערכת קצינת המבחן, רמת הסיכון למעורבות עתידית של הנאשם בהתנהגות אלימה הינה בינונית, כאשר מידת החומרה הצפויה - נמוכה.

לאור האמור לעיל נמנעה קצינת המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, בציינה כי נכון יהא לנסות ולשלב בטיפול במסגרת שב"ס.

ד. ראיות לעונש מטעם ההגנה

9. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשה תעודת הערכה שקיבל הנאשם בגין שירותו הצבאי (נ/1).

10. בא-כוח הנאשם אף הציג בפני בית-המשפט אסופת מסמכים מהיחידה לטיפול בנפגעי תגובות קרב (נ/2), מהם ניתן ללמוד על השתלשלות האירועים כמתואר לעיל, וכן הוגשו שני מסמכים מקופת-חולים 'לאומית', מהם עולה כי הנאשם הופנה לקבלת טיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי (נ/5+נ/6).

11. עוד הוגשה על-ידי בא-כוח הנאשם חוות-דעת שנערכה על-ידי **מר אופיר תשובה, פסיכותרפיסט קוגניטיבי-התנהגותי**, אשר הוסמך לטיפול בהפרעות חרדה (נ/4), ממנו עולה כי הנאשם פנה אליו באמצעות אימו לקבלת טיפול לאחר הסתבכותו בפלילים.

מחוות הדעת הנ"ל עולה כי הנאשם סובל מזה שנים מ-PTSD (הפרעת דחק) בעקבות אירוע שעבר במהלך שירותו הצבאי. ניסיונות קודמים לטיפול בבעיה עלו בתוהו, וכתוצאה מכך החל לחפש אחר "**גירויים קבועים ומתמשכים... כדי להסיח את הדעת ממחשבות על האירוע**".

12. בא-כוח הנאשם הגיש תעודת גמר בקורס התקנת מחיצות גבס של משרד התמ"ת, אותו השלים הנאשם

לאחרונה (נ/3).

13. מטעם הנאשם העידה עו"ד סיגל יער המתמחה בייצוג לוחמים בבקשה להכרת זכות נכות. לדבריה, היא הכירה את הנאשם במהלך שנת 2010, ולצורך הגשת התביעה היא השקיעה משאבים רבים בגביית תצהיר מהנאשם, אשר יפרט את נסיבות האירוע בעקבותיו הוא סובל מהפרעת הדחק. לטענתה, ההליך לא הושלם בשל קשיי הנאשם לשתף עימה פעולה ולשתפה בחוויותיו מהאירוע, וזאת נוכח הקושי שלו עצמו להתמודד עם חוויותיו מהאירוע.

14. מטעם ההגנה העידו גם א ג וא ב - חבריו של הנאשם מימי שירותו הצבאי אשר שירתו עימו כלוחמים בגולני. לדבריהם, היכרותם עם הנאשם קרובה מאוד, ובנקל הם זיהו כי האירוע שינה אותו מקצה לקצה. לדבריהם, עובר לאירוע הוא היה אדם כריזמטי וחיובי, אזי לאחריו הוא החל אט-אט להתרחק ולהסתגר. עוד הצביעו חבריו של הנאשם על קשייו הכלכליים, בציינם כי הם מודעים לחובות שצבר.

15. אימו של הנאשם - גב' א ס - העידה אף היא במסגרת הראיות לעונש. האם סיפרה כי הנאשם ניהל מאבק של ממש על-מנת שיאושר גיוסו לגולני, ועם גיוסו נטל חלק באירועים מבצעיים רבים. עוד לדבריה, הנאשם עשה כל אשר לאל ידו כדי לסייע למשפחתו מבחינה כלכלית עובר לאירוע הטראומטי.

עוד סיפרה האם, כי מאז האירוע סבל בנה מסיכונים בלילות, וכי ניסיונות הטיפול במחלקה לטיפול בהלומי קרב הפכה אותו לאפאתי, ועל-כן בחר להפסיק את ההליך הטיפולי. לדבריה, הניסיונות שעשה לגבש זהות עצמאית ולהסתדר בכוחות עצמו - נִשְׁלָו. לאחר שפוטר מעבודתו החל מתדרדר. לאחרונה, בעקבות מבצע "צוק איתן", חשה האם התדרדרות נוספת במצבו הנפשי, ועל-כן פנתה לקופת-החולים על-מנת שהנאשם יקבל את הטיפול הנפשי לו הוא זקוק.

ה. טיעוני בא-כוח המאשימה

16. בא-כוח המאשימה עתר לבית-המשפט לכבד את הסדר הטיעון, בציינו כי העונש עליו הסכימו הצדדים מאוזן וראוי, נוכח הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו; הודאתו; העדר עבר פלילי; והמצוקה הרגשית בה הוא מצוי כיום.

לצד העונש המוסכם, עתר בא-כוח המאשימה לקבוע את מתחם הענישה בגין העבירות נשוא כתב-האישום שצורף, בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ולהטיל עליו תקופה זו במצטבר לעונש המוסכם.

17. עוד עתר בא-כוח המאשימה לחלט את רכב הסוואנה שבבעלות הנאשם, אשר שימש לגניבת האופנוע נשוא כתב-האישום העיקרי. בהקשר זה הפנה בא-כוח המאשימה ל-ת"פ (מחוזי-חיפה) 31872-04-12 **מדינת ישראל נ' חליל** (פורסם במאגרים, 31.12.2012); וכן ל-רע"פ 1161/04 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 21.4.2005).

18. באשר לעבירות שבוצעו במסגרת כתב-האישום שצורף מבית-משפט השלום, טען בא-כוח המאשימה כי יש בהן כדי להצביע על כך שהנאשם בחר לו כדרך-חיים את עולם הפשע, וכי אין לראותו כמי שמעיד באופן חד-פעמי על רקע נפשי.

19. בא-כוח המאשימה הפנה ל-ע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 3.8.2014), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ובשלוש עבירות סיוע לגניבת רכב. בית-המשפט העליון דחה את הערעור, בצינו כי מדובר במי שעמד בראש חבורה, ובמשך תקופה ממושכת גנב או סייע לגניבת חמישה רכבים, באופן שיטתי, מתוכנן בקפידה ומתוחכם. באשר ליתר שותפיו של המערער שם, נקבע מתחם הענישה בין 8 ל-24 חודשי מאסר, ובעניינו של הנאשם - נוכח חלקו הרב בביצוע הגניבות - נע המתחם בין 12 ל-30 חודשי מאסר.

עוד הפנה ל-ע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 3.8.2014) (להלן: "**פס"ד סאלם**"), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בשתי עבירות של גניבת רכב ושתי עבירות של סיוע לגניבת רכב. בית-המשפט דחה את הערעור וקבע, כי המתחם הנע בין 8 לבין 24 חודשי מאסר, שקבע בית-משפט קמא לכל אחת מהעבירות, הינו הולם.

טיעוני בא-כוח הנאשם

ו.

20. בא-כוח הנאשם עתר לבית-המשפט לכבד את הסדר הטיעון, בהדגישו את מצבו הנפשי של הנאשם, אשר היווה רקע לביצוע העבירות ואת הקשיים הנלווים לכך.

21. בהתייחסו לכתב-האישום שצורף, איבחן בא-כוח הנאשם בין הפסיקה שהוגשה על-ידי בא-כוח המאשימה ובין עובדות כתב-האישום שצורף, בהדגישו, כי פסקי-הדין שהוגשו על-ידי בא-כוח המאשימה נדונו בבית-המשפט המחוזי, בעוד התיק שצורף, עניינו בסמכות בית-משפט שלום.

בא-כוח הנאשם הציג בפני בית-המשפט את גזר-הדין בת"פ (שלום-רמלה) 16996-05-12 **מדינת ישראל נ' אבו יחיה** (פורסם במאגרים 30.10.2013), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בגניבת רכב לאחר שנכנס לרכב מונע ונמלט מהמקום. בית-משפט השלום (כב' השופט אבו-שחאדה) קבע מתחם הנע בין 6 ל-16 חודשי מאסר, ובא-כוח הנאשם עתר לאמצו גם במקרה דנן.

22. בהמשך, עתר להשית על מרשו עונש מאסר לתקופה קצרה שלא תעלה על 8 חודשים. עוד הוסיף, כי הנסיבות - שאינן קשורות בביצוע העבירה - מצדיקות כי עונש זה ירוצה בחופף לעונש המאסר עליו הסכימו הצדדים.

23. בא-כוח הנאשם עמד בהרחבה בטיעונו על פגיעתו הנפשית הקשה של הנאשם והשלכותיה עליו ועל בני משפחתו. עוד ציין את פרק הזמן הקצר שחלף בין ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם בתיק שצורף, לבין מועד ביצוע העבירות בתיק דנן, כשהוא מבקש ללמוד מכך שמדובר במסכת אירועים אשר נפרשה על-פני פרק זמן קצר, ולא כי

מדובר במי שבחר בעולם הפשע כדרך חיים.

דין

ז.

24. בהליך שבפניי הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל הסכמות בתיק העיקרי, וביקשו להותיר בו לשיקול-דעת בית המשפט את קביעת משך המאסר על-תנאי; ובתיק שצורף - כלל מרכיבי העונש.

25. בהתאם למנגנון הבניית שיקול-הדעת בענישה, יש לבחון ראשית את מתחם העונש הראוי לכל אירוע בו הורשע הנאשם, בהתאם לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הערכים הנפגעים ומדיניות הענישה הנוגת; ולאחר מכן, לקבוע את עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

מקום בו קיים הסדר טיעון הכולל הסכמות לעניין הענישה, יקבע העונש בדרך הבאה:

"תחילה באה קביעת מתחם ענישה לפי תיקון 113 כנתינתו, אחר כך השוואתה לטווח בהסדר הטיעון, וככל שהטווח אושר - קביעת העונש גם בהתחשב בהסדר הטיעון."

[ראו: ע"פ 9246/12 חמאסה נ מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 24.3.2014).

26. אתייחס ראשית לתיק המקורי: מדובר במסכת מעשים שהחלה במעורבות בתכנית עבריינית לגניבת קטנוע, המשכה באספקת הכלי לביצועה ובהסעת שוהה שלא כדין, וסיומה בעבירה החמורה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ביחס לרוכב קטנוע והנוסע עימו, מתוך כוונה להימלט מהמשטרה, שהגיעה למקום בו נפגשו המעורבים במטרה לחלק את השלל. מדובר בסדרת עבירות הפוגעות בערכים חברתיים שונים - פגיעה ברכוש, מעורבות ביצירת פוטנציאל סכנה לציבור ממעשה חבלני, וכן סיכון ישיר של חיי אדם בנהיגה פרועה, ולבסוף פגיעה בזכות המדינה כמדינה ריבונית לקבוע את הבאים בשעריה.

על-אף האבחנה בערכים הנפגעים, קיים בין המעשים "קשר הדוק", בינו יש לסווגם כאירוע אחד לצורך זיהוי מתחם הענישה [ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 29.10.2014)].

27. בחינת הפסיקה במקרים אחרים המתייחסים להיבטים השונים של מעשי הנאשם, מלמדת על חובה בהחמרה בענישה, בין השאר עקב היות המעשים בגדר "מכת מדינה", הן באשר לעבירות גניבת רכב [רע"פ 1440/05 סרחאן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 5.1.2006); רע"פ 2011/10 בדרן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 12.4.2010); ת"פ (שלום-ירושלים) 53317-07-12 מדינת ישראל נ' פטאפטה (פורסם במאגרים, 8.9.2012); ת"פ (שלום-פתח-תקווה) 7206-01-14 מדינת ישראל נ' סמיח (פורסם במאגרים, 28.5.2014)], כך באשר לעבירות הסעת שוהה שלא כדין; [רע"פ 4562/11 מוחתסב נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים, 7.3.2013]; וכן כך באשר לעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה בדרך של נהיגה פרועה, במיוחד אגב בריחה מרשויות אכיפת החוק [ע"פ 10149/08 מדינת ישראל נ' מוסלמאן, פורסם במאגרים, 24.3.2009].

28. עם זאת, דומה שנסיבות העניין שבפני אינן נמנות על החמורים שבמקרים המובאים לפתחו של בית-המשפט באותן עבירות. הרכב הגנוב הוא קטנוע, שערפו הכספי והנזק שנגרם לבעליו מגניבתו לא הובהרו, ובפועל, הוא נתפס בסופו של דבר בידי אנשי המשטרה.

באשר לעבירת הסעת שוהה שלא כדין - הנאשם ידע שגניבתו של ראיד מצוי בשכם, אך מוסכם על הצדדים שלא ידע כי הלה נכנס לישראל שלא כדין, והנאשם לא סייע לכניסתו האסורה אלא הסיעו בתוך ישראל מרחק קצר, כשאינן כל טענה לפיה כניסתו של ראיד לישראל נעשתה במטרה לבצע עבירה ביטחונית, שהוא החשש העומד ברקע האיסור.

נהיגתו הפרועה של הנאשם אכן סיכנה חיי אדם, אך לא הסתיימה בפגיעות בגוף או בנפש.

בנסיבות אלו, אני סבורה שיש להעמיד את מתחם הענישה בגין מכלול האירוע על **בין 36 ל-72 חודשי מאסר**.

29. באשר להליך שצורף - מדובר בגניבת רכב שערפו הכספי לא הובהר, השייך לחברת השכרה. האינטרס החברתי שנפגע הוא זכות הקניין, ויתכן אף כי בגניבה הייתה גלומה גם פגיעה בשוכר הרכב, ולא רק בחברת ההשכרה, עקב חיובו אולי בהשתתפות עצמית. אך זהותו, התכלית לשמה שכר את הרכב, והנזקים שסבל עקב כך - לא הובהרו.

מתחם העונש ההולם הוא **בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר**.

30. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - מהעדויות והמסמכים שהובאו בפני עולה שהנאשם סבל אירוע טראומטי משמעותי במהלך שירותו הצבאי, אשר לא טופל כראוי עקב אי-שיתוף פעולה מצידו. טראומה זו גרמה לאימוץ התנהגות פלילית על-ידו, ובחירתו בביצוע העבירות השונות בהן הורשע. עד לביצוע העבירות נשוא התיק דנו, הנאשם טרם הורשע בדין, וממילא לא נשא עונש מאסר, ויהא זה לו מאסרו הראשון. נסיבות אלו מצדיקות הטלת עונש מאסר מתון - בכף התחתון של מתחם הענישה - מתוך תקווה שהנאשם ינצל את תקופת מאסרו והכלים השיקומיים שיועמדו לרשותו במסגרת המאסר, על-מנת להשיב את חייו למסלול תקין.

31. לאור כל המקובץ לעיל ולאחר ששקלתי טיעוני בא-כוח הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. אני מכבדת את הסדר הטיעון, ובגין התיק העיקרי - אני מטילה על הנאשם **36 חודשי מאסר** בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. בגין התיק שצורף - אני מטילה עליו **10 חודשי מאסר**. מתוכם **3 חודשים** יצטברו לעונש המאסר שהוטל בתיק דנו ו-**7 חודשים** יחפפו לו.

סך הכל ירצה הנאשם 39 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

על-מנת לאפשר לנאשם לעבור ועדת מיון לפני תחילת ריצוי עונש המאסר, אני מורה לנאשם להתייצב בתאריך 4.1.2015, עד לשעה 12:00, במתקן הכליאה "ניצן" ברמלה, לתחילת ריצוי עונש המאסר

עמוד 7

שהזשת עליו, כשבדו תעודה מזהה.

בא-כוח הנאשם יפנה לשב"ס על-מנת להסדיר הליך המיון של הוועדה לפני תחילת ריצוי עונש המאסר.

דחיית ריצוי עונש המאסר הינה בכפוף לערבויות כדלקמן:

(1) פיקדון כספי על סך 7,500 ₪ או ערבות בנקאית מתאימה;

(2) ערבות צד ג' בטוחה על-ידי שני ערבים, כל אחת על סך 7,500 ₪, על-פי הוראות הנהלת בתי-המשפט.

ניתנת אורכה להפקדת הפיקדון הכספי תוך 10 ימים מהיום.

(3) מוצא צו איסור יציאה מן הארץ כנגד הנאשם, והוא יפקיד את דרכונו עוד היום בקופת בית-המשפט, או ימציא אישור למזכירות בית-המשפט על הפקדת דרכונו במשטרת ישראל.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא - שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע או הטרדת עד, תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא - שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירה על סעיף 12(א)(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, או הכשלת שוטר במילוי תפקידו.

ה. רכבו של הנאשם - מסוג "שברולט סוואנה", הנושא מספר רישוי 68-239-17, אשר שימש לביצוע העבירה- יחולט לטובת המדינה.

הודע לנאשם על זכותו לערער על גזר הדין תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ה, 04 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.

יהודית אמסטרדם, שופטת